

Kreativni tim

Jan Papelbaum (scenograf)

Rođen 1966. u Drezdenu. Od 2000, scenograf i menadžer sektora scenografije u pozorištu Šaubine na Leniner placu. Gimnazijska diploma, takmičar u odbojci i zidarski zanat u Lajpcigu. Studirao arhitekturu na današnjem Univerzitetu Bauhaus u Vajmaru, gde je imao prve studentske predstave. Od 1993. je bio asistent scenografu Diteru Kласu na predstavi *Urfaust-Kubus*, na Kunstfestu Vajmar, u režiji Manfreda Karga. U tom kontekstu je prvi put sarađivao sa studentima berlinskog Režieninstituta, na primer sa Tomom Kinelom, Andreom Moses, Tomasom Ostermajerom i Robertom Šusterom. Prva scenografija 1994, na b.a.t. Študioteatar Berlin u predstavi *Kralj Ibi* (režija Klaudija Bauer). Od 1995, scenografije, između ostalog u Berlinu, Bremenu, Drezdenu, Potsdamu, Vajmaru. Od 1998, redovno sarađuje sa Robertom Šusterom i Tomom Kinelom kao scenograf u Šaušpil Frankfurt, od 1999. menadžer tehnike u TAT u Frankfurtu na Majni. Dugogodišnje saradnje sa Tomasom Ostermajerom, prvo u Barake u Dojčes teater Berlin, koja je 1997. pretvorena u eksperimentalnu scenu, potom od 2000. u Šaubineu. Od tada je radio kao scenograf na predstavama Tomasa Ostermajera, Falka Rihtera, Patrika Vegenrota, Konstance Makras, Armina Petrasa, Toma Jinela, Benedikta Endrjuza i Rafaela Sančeza. Nastavio je saradnju sa Tomasom Ostermajerom u Beču, Moskvi, Amsterdamu i Lozani. Radi za operu, između ostalog za Štatsoper Štuttgart (*Falstaf*, 2013), Štatsoper Berlin (*Majstori pevači iz Nirnberga*, 2015), Dojčes nacional teater Vajmar (*Otmica iz Saraja*, 2016), na Nedelji Mocarta u Salcburgu 2018. (*Otmica iz Saraja*) i Štatsoper Beč (*Die Weiden*, 2018), sve u režiji Andree Mozes. Radionice i samostalne izložbe njegovih scenografija u Oslu (2009), Krakovu (2011), Veneciji (2015), Hong Kongu (2018) i Skoplju (2019). Knjiga *Celo za delove: Jan Papelbaum. Scene*, objavljena je 2006. u izdanju Teatra di Cajt. Izložbe arhitekture u Stedelu, Frankfurt na Majni, i Muzeju higijene u Drezdenu.

Nina Vecel (kostimograf)

Rođena 1969. Studirala scenografiju i kostimografiju u Parizu. Od 1996, scenograf i kostimograf u brojnim pozorištima, poput Šaušpilhausa Hamburg, Folksbine na Roza-Luksemburg placu,

Šaušpilhaus Ciriš, Minhener kameršpile, Reziđenteater Minhen, Pozorište „Maksim Gorki“, Burgteatar Beč, Šaubine Berlin, Teater Vidi Lozana, Viner Festvohen, Festival u Avinjonu, Opera de Dižon i Komedi Fransez.

Razne saradnje sa umetnicima poput Krištofa Šlingenzifa, Aleksandra Klugea, Šoroša Kameruna, Toma Kinelu, Štefana Puhera, Jan-Krištofa Gokela, Marijusa fon Majenburga, Mikaela Serea, Buša Mukarcela & Ben Kida (Dead Centre) i Tomasa Ostermajera.

Instalacije i scenografije za predstave i akcije Krištofa Šlingenzifa poput *Preživeti 48 sati* (Dokumenta X, 1996), *Hotel Prora* (Folksbine am Roza-Luksemburg plac, 1998), *Šansa 2000* (Folksbine am Roza-Luksemburg plac, 1998), *Instalacija 7X* (Muzej Folkvang, 1999), *Stranci napolje* (Viner festvohen, 2000), i *Nekadašnji Zapad* (HKW, 2013).

Malte Bekenbah (muzika)

Karite Berlin. Godine 1998, osnivanje lejbelu za eksperimentalnu elektronsku muziku. Godine 1999, prve postavke u saradnji sa Falkom Rihterom (*Bog je di-džej*, Štatsteater Majnc, *Ništa ne boli* sa Anuk van Dijk, Kampnagel Hamburg). Nakon toga dalji projekti sa Falkom Rihterom, kao na primer *Tašna* (2000), *Noćne pesme* (2001) i *Jedan broj* (2003), kao i sa Anuk van Dijk i Tomom Kinelom. Mnogobrojne predstave sa berlinskim lejbelima elektronske muzike poput Kitty-Yo, Tonkind, B-Pitch, i Project Mooncircle, kao i filmska muzika za Larsa Bekera u filmovima *Dan očeva* (2004) i *Smrt u supermarketu* (2005). Osim toga, radio muziku za Šaušpilhaus Hamburg, Reziđenteatar Minhen, Šaušpilhaus Ciriš, Burgteatar u Beču, Narodno pozorište u Oslu i Avinjonski festival. Godine 2015, komponovao je muziku za *Romea i Juliju* Vilijama Šekspira (režija Johanes Matuška) u Štatsteater Nirnberg, kao i *Ime mu je bilo Gil Skot-Heron* (kurator Nikolas Mokridž) u Kantini u Berghajnu.

Danijel Frajtag (muzika)

Rođen 1986. u Štajnhajmu (Vestfalija). Studije muzičke umetnosti i medija u Marburgu i Berlinu. Više produkcija albuma u svojstvu tekstopisca, producenta i muzičara. Od 2018, saraduje sa raznim pozorištima kao muzičar, kompozitor i rukovodilac muzičkog sektora. Najpre u Landesteatru Marburg, od 2010. produkcije u Šaubine Berlin, Teatru „Maksim Gorki“, u Gritli

pozorištu Genf i Teatru nacija u Moskvi. Saradnja sa rediteljima Tomasom Ostermajerom, Ivom van Hoveom i Julijanom Kan. Osim toga, držao je radionice pozorišne muzike na Venecijanskom bijenalu i Festivalu međunarodne nove drame (FIND) u Šaubineu.

Florijan Borhmajer (dramaturgija)

Rođen 1974 u Vaserburgu na Inu. Od sezone 2011/12. na poziciji je dramaturga pozorišta Šaubine Berlin, a od 2013. na čelu dramaturgije istog pozorišta. Studirao je književnost u Berlinu, Havani i Parizu. Godine 2006, doktorirao je filozofiju sa disertacijom na temu „Istorije otkrića Amerike“. Godine 2006, osvojio je filmsku nagradu Bavarske za dokumentarni film *Havana – Arte nuevo de hacer ruinas*. On je filmski autor i književni kritičar, kao i kurator međunarodnog programa filmskog festivala u Minhenu.

Erih Šnajder (dizajn svetla)

Dizajner svetla i šef rasvete pozorišta Šaubine.

Glumci

Krištof Gavenda (Doktor Štokman)

Rođen 1979. Član ansambla Šaubinea od 2010. Studirao je glumu od 2001. do 2005. na Visokoj školi za muziku i pozorište u Hanoveru. Godine 2004, učestvovao je na radionici Umetničke državne pozorišne akademije u Sankt Petersburgu. Po završetku studija, bio je angažovan od Štatsšauspil Štuttgart i radio sa rediteljima Friderike Heler, Folkerom Lešom, Mihaelom Talhajmerom, Haskom Veberom, Tomasom Danemanom i Arpadom Šilingom, na primer u *Očevi i sinovi* (režija Friderike Heler, 2006), *Intrige i ljubav* (režija Klaudija Bauer, 2009), *Višnjik* (režija Mihael Talhajmer, 2010). Mnogobrojni filmovi, kao na primer *Ako ne mi, ko?* (režija Andreas Fajel, 2010), *Staljingrad* (režija Fedor Bondarčuk, 2012), *Tišina mora* (režija Julijane Fecer, 2013) i *Odjednom* (režija Asli Ezge, 2014). Radio je na audio-knjigama *Šuplja igla ili blago francuskih kraljeva* (režija Štefan Hilsbeher, 2008). Godine 2007. dobio je umetničku nagradu grada Nojsa.

Konrad Zinger (Član gradskog veća)

Rođen 1978 u Lajpcigu. Član ansambla Šaubinea od sezone 2016/17. Studirao je glumu od 2002. do 2006. na Folkvang univerzitetu umetnosti u Bohu, 2005. igrao je u *Snu letnje noći* (režija Tomas Daneman) u Šaušpil hausu Bohum. Rani angažmani u Berliner ansamblu. Tamo je igrao na primer u *Antigoni* Bertolta Brehta (režija Đerđ Tabori, 2006), *Valenštajnu* Fridriha Šilera (režija Peter Štajn, 2007), *Operi za tri groša* Bertolta Brehta (režija Robert Vilson, 2007), *Die Spuren der Verirrten* Petera Handkea (režija Klaus Pejman, 2007). Od 2008. do 2015. bio je član ansambla pozorišta u Frajburgu. Tamo je igrao u raznim predstavama, na primer, Eshilovoj *Orestiji* (režija Felicitas Bruker, 2009), *1984* Džordža Orvela (režija Tom Kinel, 2009) i *Neprijatelj naroda* Henrika Ibzena (režija Krištof Frik, 2015). Tokom sezone 2015/16. gostovao je u pozorištu u Frajburgu u Sofokleovom *Edipu* (režija Felicitas Bruker), kao i u *Timonu Atinjaninu* Vilijama Šekspira (režija Tom Kinel) u Šaušpil Hanoveru. Uloge na TV-u i filmu, u seriji *Istražitelj* (režija Kristijan Gerlic, 2018), i *Između nas je zid* (režija Norbert Lehner, 2019).

Genija Rikova (Gospođa Štokman)

Rođena 1986. u Irkutsku. Od 2008. do 2012. gluma i tehnika glasa na Bavarskoj pozorišnoj akademiji Avgust Everding. Već je tokom studija bila angažovana od Pozorišta Kameršpile u Minhenu na predstavi *Sotonina pečenka* (režija Štefan Puher, 2011), koja je nominovana za pozorišnu nagradu „Nestroj“ 2012. za najbolju režiju. Od 2012. do 2018, član pozorišta Rezidencteater Minhen. Tamo saraduje, između ostalog, sa Martinom Kušejom, Robertom Gerlofom, Davidom Bešom, Jirgenom Kutnerom, Marijusom fon Majenburgom, Matejem Koležnikom i Dimitrom Gočevim. Od 2018, gostujuća glumica u Rezidencteatru u Minhenu, Burgteatru u Beču, i na Festivalu u Salcburgu. Brojne uloge na filmu i televiziji, na primer *Schlussmacher* (režija Matijas Švajghefer, 2012), više epizoda serije *Na mestu zločina* i serije *Servus Baby* (režija Natali Špinel, 2018). Pevačica u džez bendu Genija Rikova & Bend, sa kojim gostuje širom Nemačke od 2015. Razne nagrade, na primer, godine 2012, Umetnička nagrada Bavarske, 2016, nagrada Kurt-Majzel za mladog glumca, dok je 2019. proglašena glumicom

godine od umetničke redakcije *Abendcajtunga* za uloge Nore u *Lutkinjoj kući* (režija Mateja Kolečnik, 2016), i uloge Viki u predstavi *Iza kulisa* (režija Martin Kušej, 2018).

Laurenc Laufenberg (Hovštat)

Rođen u Kelnu 1990. Član je pozorišta Šaubine od sezone 2014/15. Od 2009. do 2013, studirao je glumu na Maks Rajnhard seminaru u Beču. Prve pozorišne uloge u Jozefštatu u Beču, u predstavama *Buđenje proleća* Franka Vedekinda (režija Štefani Mor, 2010), i u Kerber studiju pozorišta mladih u Hamburgu, u predstavi *U vašim očima* Jensa Bluma (režija Jens Blum, 2011). Godine 2012. učestvovao je u radionicama Verkštattage bečkog Burgteatra (režija Helene Fogel/Aleksander Vigold, 2012). Od 2013. do 2014, bio je član ansambla pozorišta u Gracu, gde je igrao, između ostalog, u predstavama *Talerhof* Andreja Štazijuka (režija Ana Badora, 2013), *Siročad* Denisa Kelija (režija Lina Helšer, 2013), *Seča šume* Tomasa Bernharda (režija Kristijan Lupa, 2013), *Das Ballhaus – Le Bal* Julije Robert i Viktora Bodoa (režija Viktor Bodo, 2014), i *Ivanov* Antona Čehova (režija Jan Johimski, 2014). Učestvovao u kratkom filmu *Ljubavna moć* (režija Ditera Brenera, 2013), kao i u nekoliko radio-produkcija radija ORF i Dojčlandradio kultur.

David Ruland (Aslaksen)

Rođen 1979. Član je pozorišta Šaubine od 2003. Studirao glumu na „Ernst Buš“ akademiji za dramske umetnosti u Berlinu. Pojavljivanja, između ostalog, u Dojčes teatru u Berlinu u *Buđenju proleća* Franka Vedekinda (režija Ulrich Mates, 2003). Razna televizijska ostvarenja, između ostalog *Na mestu zločina – put u ništa* (režija Hartmut Grizmajer, 2002), i *Na mestu zločina – Verino oružje* (režija Hans-Krištof Blumenberg, 2003). Brojne saradnje sa rediteljem Leanderom Hausmanom, na primer *Dinosaurier* (2009) i *Opasnost od ajkula na jezeru Migel* (2013).

Moric Gotvald (Biling)

Rođen u Haleu 1988. Član je pozorišta Šaubine od sezone 2011/12. Studirao glumu na „Ernst Buš“ akademiji dramskih umetnosti u Berlinu. Prvi angažman u Nojes teater Hale na predstavi *An der Salle hell gestrandet. Ein Heimatstück* (režija: Melani Peter i Iv Hinrihs, 2007) i *Exit* (režija Iv Hinrih, pozvana na Pozorišne susrete mladih u Krefeldu, 2008). Dalji angažmani u Dojčes teatru u Berlinu

na predstavi *hamlet ist tot.keine schwerkraft* Evalda Palmetshofer (režija Aleksander Rimenšnjajder, 2010), i na predstavi *Paraziti* Marijusa fon Majenburga (režija Filip Baumgarten, 2011). Godine 2016. dobio je nagradu „Dafne“, koju za izuzetno glumačko ostvarenje dodjeljuje TeaterGemeinde Berlin.

Tomas Bading (Morten Kil)

Rođen u Kvedlinburgu 1959. Član ansambla Šaubine od 1999. Studirao je glumu u pozorišnoj školi „Hans Otto“ u Lajpcigu. Angažmani u Nojes teater Hale i Dojčes teatru u Berlinu, između ostalog u *Kriemhilds Rache* Fridriha Hebela (režija Tomas Langhof, 1994), *San letnje noći* Vilijama Šekspira (režija Jirgen Goš, 1997) i *Gospodin lovac* Žorža Fejdoa (režija Tomas Langhof, 1998). Tomas Bading je režirao Šekspirov *San letnje noći* (2012) na Burghofšpile u Eltvilu. Glumio je u filmovima *No Place to Go* (režija Oskar Reler, 1999), *Tri* (režija Tomas Tikver, 2010), *Barbara* (režija Kristijan Pecold, 2011) i *Rosas Kinder – Rosas Bettwurst* (režija Robert Talhajm, 2012). Televizijske uloge u *Troje u krevetu* Vilhelma Engelhardta (2012), *Slučaj B. Kilijana Ridhofa* (2014), i *Vajsenze* (2010, 2011, 2014) Fridmana Froma, za koju je dobio glumačku nagradu Nemačke.